

вши скле-
его взяти,
ети; кото-
освятити,
тки своєї.
Русь зви-
ителя на-
мф коло
(уск), аби
к учинили

Українець,
ої Остро-
вану, ска-
тулом:

зелживо
х, що ся
о свята з
нашого в
приїзд еї
".

були до-
ть всього
ції. Автор
, але мір-
шої шко-
л сеї шко
він щи-
гуманним
яку він

мабуть, дістав в острожській „академії”, бо
широ згадує про славу бувальщину Остро-
га, коли се місто було „маткою убогому сту-
дентови”. Свою „книжечку” автор присвятив
тодішньому київському митрополіті Петрові Мо-
гилі і начеб то сподівався, що вона буде ви-
дана друком, бо в посвяті є такий вираз: „не-
хай же люди, читаючи мою працю, під зацним
іменем вашої милости (П. Могили) поданую і
написаную, цноти великії і достоїнности вашої
милости собі смакують”, але ся надія чомусь не
збулась.

Минаючи самий „Лямент”, бо він по свойо-
му змісту й висловлених у ньому гадках авто-
ра, ми скористаємось тільки „Придатком” до
самої пєси, бо тут докладно й правдиво, з по-
вним реалізмом у малюванні деталей розка-
зано все, що і як діялось в Острозі в великод-
ний понеділок 1636 р. і напотім*)

„Срокго, тирансько на світі повстало ,
Которое нині явно показало
Над сподіванне нещасних Острожанов
.....**)

Як ся тое стало, Боже всемошний!
В місті Острогу на день Вельконочний,
Гди в понеділок всі виступили,

*) „Лямент” з „Придатком” був надрукований в
Львівських Записках Наукового Товариства ім. Шев-
ченка. Тут ми шитуємо, змінюючи тільки старий пра-
вопис сучасний.

**) Тут в рукописи пропущений рядок.